

Handschriften / Autographen

Tagebuch von August Tholuck.

Tholuck, August

Berlin, 25.04.1822-01.12.1823

28. September 1823

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

[urn:nbn:de:gbv:ha33-1-174156](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:ha33-1-174156)

Ich danke Ihnen sehr, alle gefunden, die ich zu finden gewünscht hatte, für
 alles dankbar und darauf mich gründend schrieb ich: Da es mir so
 alles gelingen liess um Ihr mein Amt mich tüchtig zu machen so wüßte
 ich doch auch mitten in den vielen Arbeiten, mitten im Gefühl meine
 Lebensbedrängnis mit mir seine starken Herdnahme zu. Das Gefühl
 diesen Lebensbedrängnis wird jetzt ohn wieder gross. Denn wenn es
 mir nicht mehr ist, so bin ich ganz gottverlassen, was diese
 elende nicht hat, so bin ich ganz gottverlassen. ^{و تفكرت في حال الواحد وان الله يجزيك في الدنيا والآخرة}
 لو كانت لي زوجة كان أنا مسكين حزنان في حضور اخي في غصبة نيابتي
 في برد سطاوس ومن يحزن معي او من يطرد حزني والله رابت في
 سفر ذلك ايضا اني محتاج زوجة او صاحب فريد كيف ~~كنت~~
 انفرت لو كان وينوسكي او فويضا او ويسر يجس معي كلما حسيت
 والله هو وكيل ونعم الوكيل

Sonntag 28 April

في الصباح كان خاطري مظلوم لانني لا كان لي من اتكلم معي من فرحي ومن حزني
 قد غصبت نفسي الى الشغل وكتبت في تصنيف سفرى و ~~في~~ فقتبت
 الكتب في روميريف ولما تفكرت في حالى ذا الوقت اسى مذکور في ~~فقتبت~~
~~فقتبت~~ بتكلموا الناس مني في كل مكان يتكلم من سیدی ~~فقتبت~~ ايضا
 الجميع عن قريب روميريف لما تفكرت في كل ذلك واني مع ذلك مغموم
 حزنان قد زاد حزني و كنت مطأئمن ان العيق مظلوم ~~و~~ و حتر
 Ich schreibe dir 11 Uhr am Römischen, da kam Schulz II, mit dem
 ging ich in den Thiergarten, er sagte mir Heese's Tod, welcher mit sehr
 nahe ging. Der liebe Sch. gehört indess schon zu denen, die zu jung
 sind, als dass ihr Umgang mit etwas gewöhnlich ein zureichendes
 es reizt mein Herz, es reizt unweidersehlich ein zureichendes
 Herz aus dem der verwundete Ton wiederklänge.
 و هو محبتي الذي يجبني ايضا ومع ~~انه~~ انه لا يمكن يتكلم معي في كل
 احبة افرح في محبته وقوة احساسه ثم بعد الظهري بمطوبدي
 الوحش ايضا وقال لي انه زالمين لا في البيت ومشان ذن لا سمع اليوم
 ان بومش العزيز مريض او لا ثم مشيت الى سطاوس ولاكن هو لا

حاضر فرجعت الى دارى واحد مسكين حزنان في غاية الحزن وكان لي
مذامبح من الاوقات اردت اعيش حسب ~~ال~~ بغاي اكل واشرب
واروح في التخروان وافعل كل شئ الذي يفرح الخاطو لاني رايت اني بعدما
شربت 3 كاسات خمر كنت فرحان في الغاية
*Gott weis es am besten, wie schwer es mir wurde, über all diese gedruckten Herzen
werden und mich schafften irgend eine andere Lust zu empfangen,
nur an des Knechts Träne mitzugehen und zu schreiben: Ich
David erlaube dich meiner.*

كنت اكثر اليوم اوفاض وكيف ما لا يليق المسيحي لاني تفكرت في التذاد
بدني او كنت حزنان جدا من اجل كوني واحد فريد في الدنيا فحدث لي فرح عظيم لانه
في اربعة ساعة جا طسان و روطه فتمشيت مع روطه و شوارطس ثم غدينا معا
ثم رحنا الى نياندر فهو وحش جدا لانه بعدما قعدنا ابتدا يقول انبسط
قلب جدا من روي هيوينر هو رجل كيفا يليق المسيحي هو لا فاض وهو يعمل
اكثر في ركنه مما يعملون الذين ابجستراي طرايين ميط دن جابن دي يلهن جوط
فرايهم اوريد نزع زليسط نوح فبعد قلت له انه على رجل ضراني اذ
يكن اجتماعها واذ كان خاطره خالص
*Donnerstag 8. April 23. Bis zehn arbeitete ich am Bräutertisch, brachte aber nicht
viel vor mich.* كما تشغل في الوحدة
الى الكنائس وفي 11 ساعة تمشيت مع وايس و وينكسكي ثم عنه الغدا حضر طسان
وبعد جرهان فما قدري بعد ذلك اكتب في رومبريف حزني فكر الى نياندر
فكتبت في وصف سفرى ~~ال~~ مارش ثم قعدت مع مارش روطه قوبر وبقوله الى سبعة
ساعات ثم رحنا الى سطاوس ووجدنا هناك نياندر ولا تكلم معي ولا نياندر ولا
سطاوس ولا شاور معي الا العجوزة و طسان فبعد رجت الى العاد مع قوطي بطرس
*Oh! How sad I was, when returning from a circle,
where I had not at all met with Christian cordiality!*